

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว
(ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง
อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี

คำนำ

การจัดทำแผนแม่บทชุมชนด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เป็นกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชน โดยเริ่มจากการกระตุ้นจิตสำนึกและความรับผิดชอบของประชาชนในชุมชนให้มีจิตสาธารณะ แล้วร่วมกันคิด ร่วมกันจัดหา ร่วมกันเรียนรู้/วิเคราะห์ เพื่อให้รู้และเข้าใจตนเองโดยใช้กระบวนการชุมชนคือ การสำรวจข้อมูลปัญหาและศักยภาพของชุมชน การวิเคราะห์สาเหตุ/แนวทางแก้ไข แล้วกำหนดอนาคตและทิศทางการพัฒนาตนเอง/ หมู่บ้านและชุมชนในลักษณะจากชุมชน โดยชุมชนและเพื่อชุมชน ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนของชุมชน แผนชุมชนการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง โดยการรวบรวมข้อมูลของชุมชนด้านต่าง ๆ ในการจัดทำข้อมูลทางด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นบทเรียนในการพัฒนาหมู่บ้านโดยภาพรวม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและให้การสนับสนุนของส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม

ดังนั้น กองการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง จึงจัดทำแบบรายงานการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานผลการดำเนินงานการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๓
- สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง	
บทที่ ๒ สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณีที่สำคัญในท้องถิ่น	
- แหล่งท่องเที่ยว	๑๐
- ประเพณีและวัฒนธรรม	๑๔
- สินค้า OTOP เขตองค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง	๒๓
บทที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพและเป้าหมายการท่องเที่ยว	๒๕
บทที่ ๔ แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวและปฏิทินการท่องเที่ยว	๓๐

บทที่ ๑

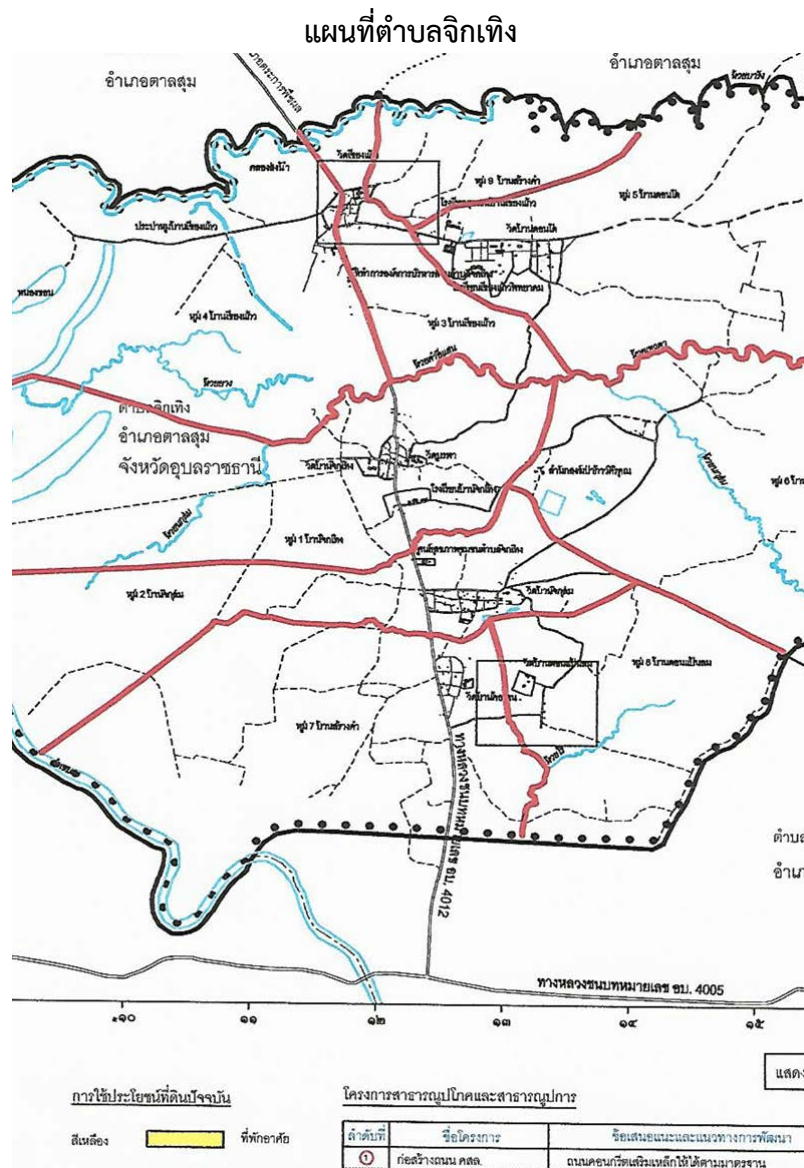
บทนำ

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลจิกเทิง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ตำบลจิกเทิง อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี มีระยะทางห่างจากอำเภอตาลสุมประมาณ ๑๒ กิโลเมตร เนื้อที่ตำบลจิกเทิง มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๔๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๓,๗๓๐ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่สูงและเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง มีชื่อเรียกว่า “ทุ่งมหาหิว” ซึ่งเป็นที่ลุ่มลาดเอียงมีพื้นที่ติดกับแม่น้ำลำเซบกทางทิศตะวันตกของตำบล ส่วนทางทิศใต้และทิศตะวันออกของตำบลมีพื้นที่ลักษณะป่าโปร่งป่าละเมาะกระจายสลับกับพื้นที่นาทั่วไป

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลนาคาย อำเภอतालसुम จังหวัดอุบลราชธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลतालसुम อำเภอतालसुम จังหวัดอุบลราชธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลคำหว้า อำเภอतालसुม จังหวัดอุบลราชธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับแม่น้ำลำเซบก ซึ่งเป็นแม่น้ำที่แบ่งเขตระหว่างอำเภอतालसुมกับอำเภอ

ดอนมดแดง

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศของตำบลจิกเทิง มี ๓ ฤดู คือ

๑) ฤดูร้อน ระหว่างเดือน มีนาคม-พฤษภาคม

๒) ฤดูฝน ระหว่างเดือน มิถุนายน-กันยายน

๓) ฤดูหนาว ระหว่างเดือน ตุลาคม-กุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินของพื้นที่ตำบลจิกเทิง เป็นดินร่วนปนทรายในบริเวณราบลุ่มจะมีความอุดมสมบูรณ์มากเหมาะแก่การทำการเกษตร ได้แก่ทำนา ปลูกพืชผักสวนครัว และไม้ผล

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง มีจำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มทั้งหมู่บ้าน จำนวน ๙ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน	หมายเหตุ
๑	บ้านจิกเทิง	นายวุฒิชัย พาเรือง	ผู้ใหญ่บ้าน
๒	บ้านจิกลุ่ม	นายสมศักดิ์ แสนนาม	ผู้ใหญ่บ้าน
๓	บ้านเชียงแก้ว	นายบุญเอี่ยม พันธุ์เพ็ง	ผู้ใหญ่บ้าน
๔	บ้านเชียงแก้ว	นายพรประสิทธิ์ หน่อแก้ว	กำนันตำบลจิกเทิง
๕	บ้านดอนไต่	นายถนอม วรรณหา	ผู้ใหญ่บ้าน
๖	บ้านดอนยุง	นายอัฐวเรศ โนนแก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน
๗	บ้านค้อโคน	นายสมาน ชัยระ	ผู้ใหญ่บ้าน
๘	บ้านดอนแป้นลม	นายสมพร ชัยทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
๙	บ้านสร้างคำ	นายบุญศรี ราษฎร์เจริญ	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๙ หมู่บ้าน

ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง มีนายประวิทย์ ภาเรือง ดำรงตำแหน่งนายก องค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง และมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง หมู่บ้านละ ๑ คน จำนวน ๙ หมู่บ้าน รวม ๙ คน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	สมาชิกสภา อบต. จิกเทิง
๑	บ้านจิกเทิง	นายเบย พันธคำ (ประธานสภาฯ)
๒	บ้านจิกลุ่ม	นายสมพงษ์ ผลทวี
๓	บ้านเชียงแก้ว	นายประหยัด ทองงาม
๔	บ้านเชียงแก้ว	นายสมร ศรีชมภู
๕	บ้านดอนไต่	นางรัชดาภรณ์ พันธคำ
๖	บ้านดอนยุง	นายเสมียนทรัพย์ มูลราช
๗	บ้านค้อโคน	นายอวน สืบสาย
๘	บ้านดอนแป้นลม	นายบุญมาก สมแก้ว
๙	บ้านสร้างคำ	นางลำไพ ชัยวงศ์ (รองประธานสภาฯ)

๓. ประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง มีประชากรทั้งสิ้น ๕,๔๓๕ คน โดยแยกเป็นชาย จำนวน ๒,๗๕๖ คน หญิง ๒,๖๗๙ คน ครวเรือนจำนวน ๑,๖๒๒ หลัง (ข้อมูลจากฝ่ายทะเบียนราษฎร อำเภอतालसुम ण เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖) โดยแยกเป็นหมู่บ้านต่างๆ ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร		รวมประชากร (คน)	ครัวเรือน (หลัง)
		ชาย	หญิง		
๑	บ้านจิกเทิง	๔๐๖	๓๗๙	๗๘๕	๒๔๖
๒	บ้านจิกลุ่ม	๕๑๕	๕๐๘	๑,๐๒๓	๓๑๓
๓	บ้านเชียงแก้ว	๔๒๑	๔๒๗	๘๔๘	๒๓๒
๔	บ้านเชียงแก้ว	๔๐๘	๔๐๑	๘๐๙	๒๓๙
๕	บ้านดอนไต่	๒๘๙	๒๘๖	๕๗๕	๑๙๖
๖	บ้านดอนยุง	๑๑๗	๑๐๓	๒๒๐	๕๕
๗	บ้านค้อโคน	๒๗๕	๒๕๕	๕๓๐	๑๖๔
๘	บ้านดอนแป้นลม	๑๓๕	๑๓๓	๒๖๘	๗๗
๙	บ้านสร้างคำ	๑๙๐	๑๘๗	๓๗๗	๑๐๐

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง มีสถานศึกษา จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้

๑. โรงเรียนบ้านจิกเทิง	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ เปิดสอนระดับประถมศึกษา
๒. โรงเรียนบ้านจิกกลุ่ม	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ เปิดสอนระดับประถมศึกษา
๓. โรงเรียนชุมชนบ้านเชียงแก้ว	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ เปิดสอนระดับประถมศึกษา
๔. โรงเรียนเชียงแก้วพิทยาคม	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา
๕. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนวัดบ้านจิกเทิง	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านจิกเทิง
๖. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนวัดบ้านจิกกลุ่ม	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ บ้านจิกกลุ่ม
๗. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน อบต.จิกเทิง	ตั้งอยู่ภายในสำนักงานอบต.จิกเทิง

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ๑ แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๔.๓ อาชญากรรม

ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว โดยการติดตั้งกล้องวงจรปิดบริเวณจุดเสี่ยง

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหาเสพติดในตำบลจิกเทิงที่ผ่านมา มีผู้เสพที่เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู และฝึกอบรม การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- ผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๗๔๔ ราย (ข้อมูลเดือนมิถุนายน ๒๕๖๖)
- ผู้พิการที่รับเบี้ยความพิการ จำนวน ๑๖๓ ราย (ข้อมูลเดือนมิถุนายน ๒๕๖๖)
- ผู้ป่วยเอดส์ (HIV) ที่แพทย์ได้รับรองและทำการวินิจฉัยแล้ว จำนวน ๙ ราย

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมทางบกโดยรถยนต์ ทั้งภายในตำบลและระหว่างตำบล มีความสะดวกพอสมควรโดยมีถนน ทางหลวงชนบทสายม่วงโค่น – ท่าบ่อแบง เป็นเส้นทางหลักในการติดต่อและมีถนนโครงข่ายแยกจากถนนสายหลักเข้าสู่ทุกหมู่บ้านของตำบล การคมนาคมภายในตำบลใช้การเดินเท้า รถจักรยานยนต์ รถยนต์หรือรถยนต์ประจำทาง

๕.๒ การไฟฟ้า

รับผิดชอบและดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาอำเภอตาลสุม ในปัจจุบันมีไฟฟ้าอย่างทั่วถึงทุกหมู่บ้าน และกำลังพัฒนาและขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าแสงสว่างให้ทั่วถึง

๕.๓ การประปา

ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๗ แห่ง โดยหมู่บ้านดำเนินการเอง

๕.๔ โทรศัพท์

ในเขตตำบลจิกเทิง มีการสื่อสารที่สำคัญได้แก่ ทางโทรศัพท์บ้านและโทรศัพท์เคลื่อนที่ และมีเครือข่ายของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ AIS, DTAC, True

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ในเขตตำบลจิกเทิง มีไปรษณีย์ ตั้งอยู่ที่บ้านเชียงแก้ว หมู่ ๔

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

โดยพืชที่นิยมปลูก ได้แก่ ข้าว พืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง ยางพารา

๖.๒ การประมง

ส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงไว้เพื่อบริโภคภายในครอบครัว และนำบางส่วนมาจำหน่ายเพื่อเป็นรายได้เสริม

๖.๓ การปศุสัตว์

มีการเลี้ยง โค กระบือ ไก่ ฯ

๖.๔ การบริการ

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตตำบลจิกเทิงไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่าง ๆ

๖.๖ อุตสาหกรรม

- โรงงาน จำนวน ๑ แห่ง (โรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ หมู่ ๕)

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- ปั้มน้ำมัน, ก๊าซ	จำนวน ๑๖ แห่ง
- โรงสีข้าวขนาดเล็ก	จำนวน ๓๗ แห่ง
- ร้านขายสินค้าเบ็ดเตล็ด	จำนวน ๕๑ แห่ง

กลุ่มอาชีพ

๑.กลุ่มอาชีพสตรีสหกรณ์จิกเทิง หมู่ ๑

๒.กลุ่มทอเสื่อจากต้นกก หมู่ ๒

๓.กลุ่มทอเสื่อเตยและฝื่อ หมู่ ๓

๔.กลุ่มทอผ้ากบบัว หมู่ ๔

๕.กลุ่มผลิตน้ำยาล้างจาน หมู่ ๘

๖.กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรแปรรูปอาหาร หมู่๙

๖.๘ แรงงาน

ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๙๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาเป็นอาชีพรับจ้างทั่วไป พนักงานบริษัท ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ ตามลำดับ

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีข้อมูลศาสนสถาน ดังนี้

วัด จำนวน ๘ แห่ง

- ๑) วัดบูรพา ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑
- ๒) วัดปัจฉิมวาส ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑
- ๓) วัดบ้านจิกกลุ่ม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒
- ๔) วัดบ้านเชียงแก้ว ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓
- ๕) วัดบ้านดอนไต่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕
- ๖) วัดปาก้าวสิริคุณ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖
- ๗) วัดบ้านค้อโค่น ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗
- ๘) วัดบ้านดอนแป้นลม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

มีประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญคือ

- ๑.บุญประจำปี บุญเดือนสี่ หรือเดือน กุมภาพันธ์ การเทศน์มหาชาติ แห่งกัณฑ์หลอน
- ๒.บุญบั้งไฟ เดือน พฤษภาคม มีการจุดบั้งไฟเพื่อถวายบูชาเพื่อให้ฝนตกตามฤดูกาล
- ๓.วันเข้าพรรษา เดือน กรกฎาคม มีการไปทำบุญตักบาตรที่วัดนำเครื่องสังฆทานไปถวายพระ
- ๔.ประเพณีวันสงกรานต์ เดือน เมษายน มีการรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ
- ๕.บุญข้าวประดับดิน เดือน สิงหาคม มีการทำบุญตักบาตรอุทิศส่วนกุศลให้ญาติผู้ล่วงลับ
- ๖.วันออกพรรษา เดือน ตุลาคมไปทำบุญตักบาตรมีการเวียนเทียนที่วัดในตอนกลางคืน
- ๗.บุญข้าวสาก ขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๐
- ๘.ประเพณีลอยกระทง เดือนพฤศจิกายน ของทุกปี

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตตำบลจิกเทิงได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๙ พูดภาษาไทยอีสาน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ลูกประคบสมุนไพร

- เสือกก เสือฝ่อ
- แจ่วบอง

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค ใช้แหล่งน้ำจากบ่อบาดาล และประปาหมู่บ้าน

๘.๒ ป่าไม้ ในเขตตำบลจิกเทิงมีป่าสาธารณะ

๘.๓ ภูเขา ในเขตตำบลจิกเทิงไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ของตำบลจิกเทิงส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า วัด โรงเรียน ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน องค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิงได้แก้ไขปัญหาคาราคาเข่งน้ำเพื่อทำการเกษตรจัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการขุดลอกคูคลอง วางท่อระบายน้ำเพื่อการเกษตร และขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตร อีกทั้งโครงการปลูกต้นไม้ ในพื้นที่สาธารณะ รวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของตำบลให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นการรักษาสภาพแวดล้อม

บทที่ ๒

แหล่งท่องเที่ยวและประเพณีที่สำคัญในท้องถิ่น

แหล่งท่องเที่ยว

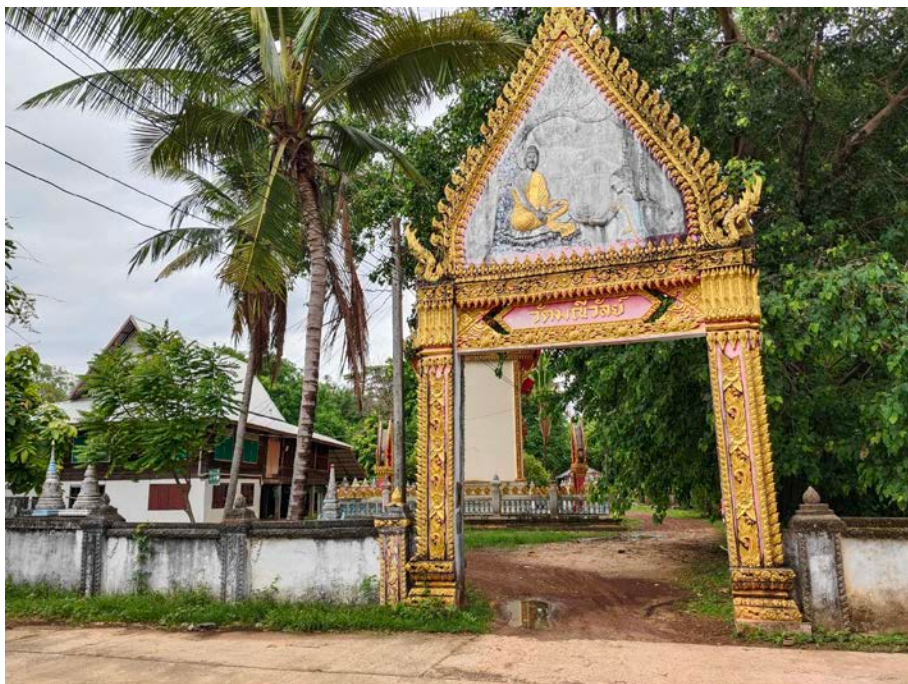
๑. วัดบ้านดอนใต้

สถานที่ตั้ง บ้านดอนใต้ หมู่ ๕ ตำบลจิกเทิง อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี

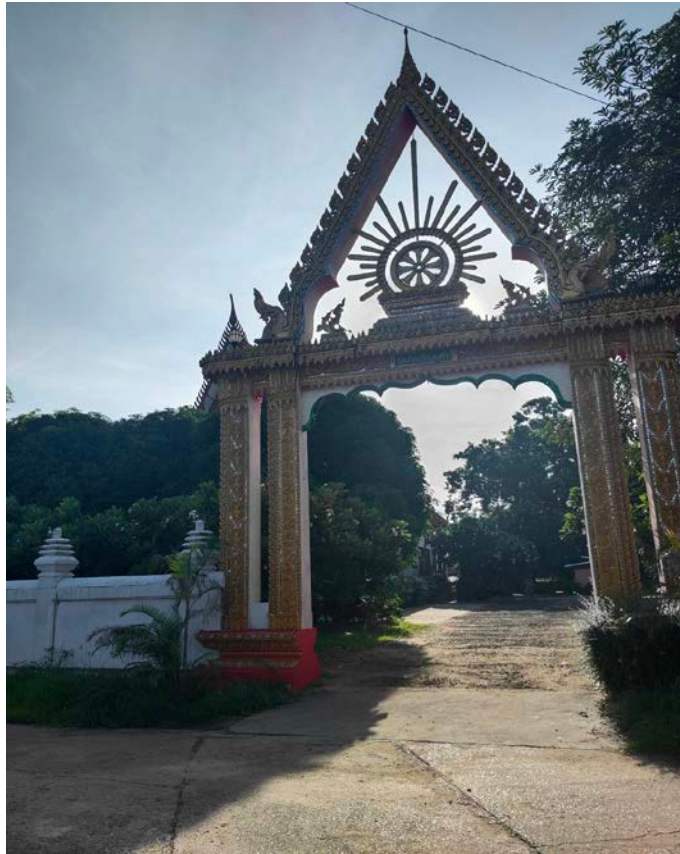
๒. วัดมณีวัลย์

สถานที่ตั้ง บ้านจิกเทิง หมู่ ๒ ตำบลจิกเทิง อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี

๓. วัดบ้านค้อโคน

สถานที่ตั้ง บ้านค้อโคน หมู่ ๗ ตำบลจิกเทิง อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี

๔. วัดบ้านจิกลุ่ม

สถานที่ตั้ง บ้านจิกลุ่ม หมู่ ๒ ตำบลจิกเทิง อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี

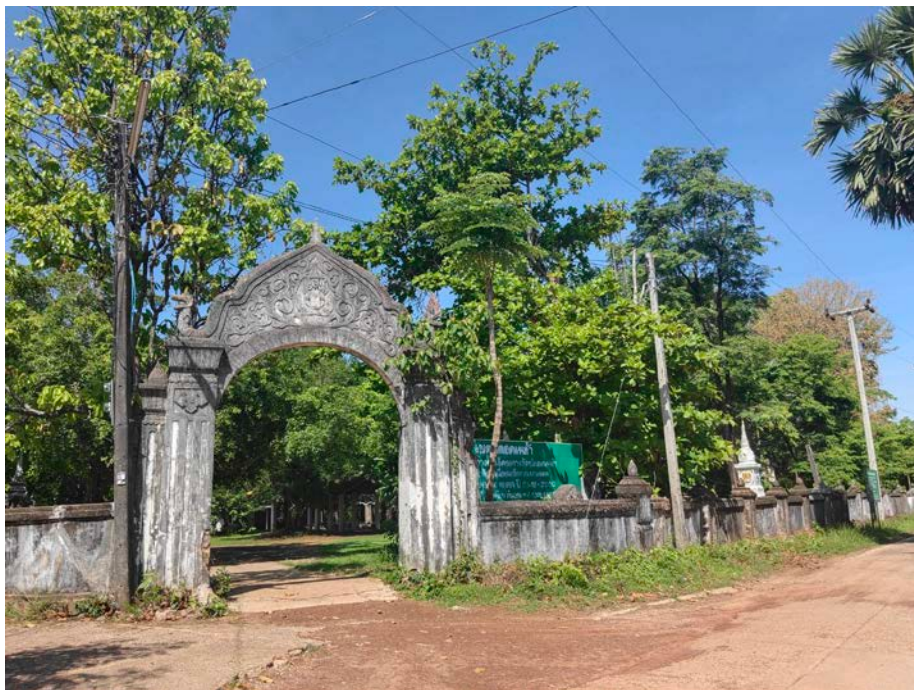
๕. วัดดอนยุง (ปาก้าวสิริคุณ)

สถานที่ตั้ง บ้านดอนยุง หมู่ ๖ ตำบลจิกเทิง อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี

๖. วัดบ้านดอนแป้นลม

สถานที่ตั้ง บ้านดอนแป้นลม หมู่ ๘ ตำบลจิกเทิง อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี

๗. วัดบ้านเชียงแก้ว

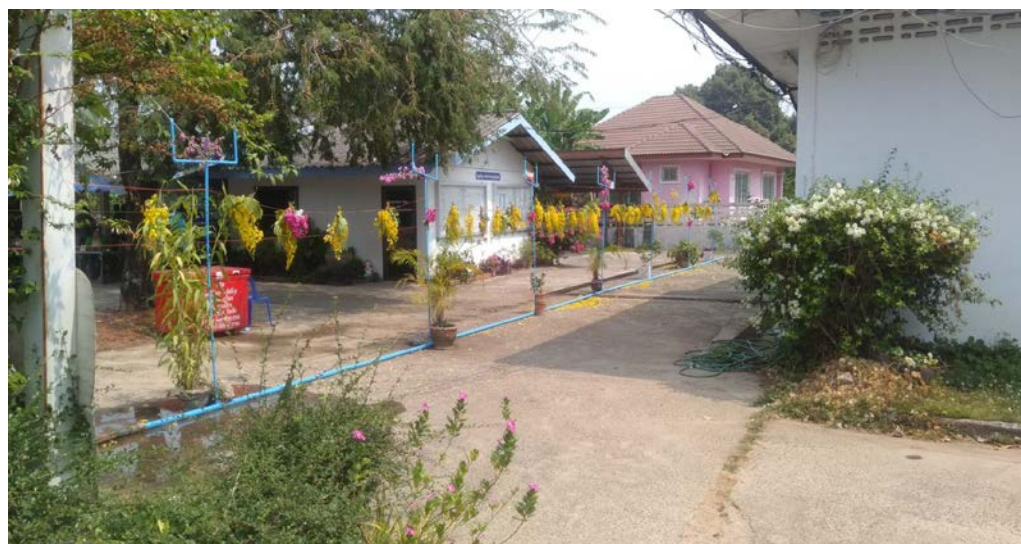
สถานที่ตั้ง บ้านเชียงแก้ว หมู่ ๓ ตำบลจิกเทิง อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี

ประเพณีและวัฒนธรรม

๑. ประเพณีวันสงกรานต์

ประเพณีสงกรานต์เป็นประเพณีวันขึ้นปีใหม่ของไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ ซึ่งนับตามปฏิทินสุริยคติจะอยู่ในช่วงวันที่ ๑๓,๑๔,๑๕ เมษายนของทุกปี เป็นประเพณีที่เกี่ยวข้องกับคนไทยที่แสดงออกถึงความกตัญญู ความสนุกสนาน ความอบอุ่น ความมีน้ำใจไมตรี การให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกัน ประเพณีสงกรานต์เป็นเอกลักษณ์ของประเพณีดั้งเดิมที่คนไทยในสังคมและชุมชนได้ถือปฏิบัติสืบเนื่องมา เช่น การเข้าวัดฟังธรรม ทำบุญ ทำทาน การสรงน้ำพระ การอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลแด่บรรพบุรุษผู้ล่วงลับ การรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ และการละเล่นรื่นเริงต่างๆ ทำให้ประชาชนชาวไทยถือประเพณีสงกรานต์เป็นประเพณีปีใหม่ของไทยสืบต่อมา

๒. ประเพณีวันเข้าพรรษา

เข้าพรรษาพักฝน หมายถึง พระภิกษุสงฆ์ต้องอยู่ประจำ ณ วัดใดวัดหนึ่งระหว่างฤดูฝนวันเข้าพรรษาเป็นวันที่พระสงฆ์เริ่มอยู่จำพรรษาตลอด ๓ เดือน ในฤดูฝน ตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำเดือน ๘ ของทุกปีเรียกว่า “บุรพพรรษา”

๓. ประเพณีวันออกพรรษา

วันออกพรรษา คือ วันที่สิ้นสุดระยะเวลาการจำพรรษาเป็นเวลา ๓ เดือน (นับแต่วันที่เข้าพรรษา) โดยเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า วันมหาปวารณา คำว่า ปวารณา แปลว่า อนุญาต หรือ ยอมให้ ซึ่งในวันออกพรรษานี้ พระสงฆ์จะประกอบพิธีทำสังฆกรรมใหญ่ เรียกว่า มหาปวารณา จะเป็นการเปิดโอกาสให้ภิกษุกล่าวตักเตือนกันได้ เพราะในระหว่างเข้าพรรษา พระสงฆ์บางรูปอาจมีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข การให้ผู้อื่นว่ากล่าวตักเตือนได้จะทำให้รู้ข้อบกพร่องของตน อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยซึ่งกันและกันอีกด้วย

๔. ประเพณีบุญบั้งไฟ

ประเพณีบุญบั้งไฟเป็นประเพณีหนึ่งของกลุ่มคนอพยพจากภาคอีสานหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “บุญเดือนหก” เป็นหนึ่งในฮีตสิบสองเดือนของชาวอีสาน เป็นช่วงฤดูฝนเข้าสู่การทำนา ตกกล้า หว่านไถ เพื่อเป็นการบูชา แถน ขอฝนให้ตกต้องตามฤดูกาลโดยมีตำนานมาจากนิทานพื้นบ้านของภาคอีสาน เรื่องผาแดงนางไอ่ ซึ่งในนิทานพื้นบ้านดังกล่าวได้กล่าวถึงการทำที่ชาวบ้านได้จัดงานบุญบั้งไฟขึ้นเพื่อเป็นการบูชาพระยาแถน หรือเทพวัสสกาล เทพบุตร ซึ่งชาวบ้านมีความเชื่อว่าพระยาแถนมีหน้าที่คอยดูแลให้ฝนตกต้องตามฤดูกาลและมีความชื่นชอบไฟเป็นอย่างมาก หากหมู่บ้านใดไม่จัดทำกรจัดงานบุญบั้งไฟบูชาฝนก็จะไม่ตกต้องตามฤดูกาลอาจก่อให้เกิดภัยพิบัติกับหมู่บ้าน ซึ่งจะจัดขึ้นทุก ๆ เดือนหกหรือเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายนของทุกปี

๕. ประเพณีลอยกระทง

ประเพณีลอยกระทงเป็นประเพณีของไทยที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาแต่โบราณวันเพ็ญเดือน ๑๒ เป็นวันที่พระจันทร์เต็มดวงทำให้แม่น้ำสะอาด แสงจันทร์ส่องเวลากลางคืน เป็นบรรยากาศที่สวยงามเหมาะแก่การลอยกระทง เดิมพิธีลอยกระทงเรียกว่าพระราชพิธีจองเปรียง ชักโคม ลอยโคม ซึ่งเป็นพิธีของพราหมณ์ เพื่อบูชาพระเจ้าทั้งสาม คือ พระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหม คนไทยนับถือพระพุทธศาสนาก็ทำพิธีชักโคมเพื่อบูชาพระบรมสารีริกธาตุ พระจุฬามณี ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ลอยโคมบูชาพระพุทธบาท ตำนานเรื่องของการลอยกระทงมีความเชื่อแตกต่างกันไปด้วย การลอยกระทงในปัจจุบันยังคงรักษารูปแบบเดิมเอาไว้ได้ตามสมควรเมื่อถึงวันเพ็ญเดือนสิบสองชาวบ้านจะจัดเตรียมทำกระทงจากวัสดุที่หาง่ายจากธรรมชาติ เช่น หยวกกล้วยและดอกบัว นำมาประดิษฐ์เป็นกระทงสวยงาม ปักธูปเทียนและดอกไม้เครื่องสักการบูชา ก่อนทำการลอยในแม่น้ำก็จะอธิฐานในสิ่งที่ดีหวังพร้อมขอขมาต่อพระแม่คงคา เพราะได้อาศัยน้ำทำกินและใช้ แม้ว่าความเชื่อและวิธีการลอยกระทงจะมีความแตกต่างกันไปตามแต่ท้องถิ่น แต่ความเชื่อที่เหมือนกันคือประเพณีการลอยกระทงเป็นคติความเชื่อของชนชาติที่ประกอบอาชีพกสิกรรมซึ่งมีน้ำเป็นปัจจัยหลักในการประกอบอาชีพที่ทำให้พืชเจริญงอกงามสมบูรณ์ จึงมีการลอยกระทงไปตามกระแสน้ำเพื่อขอบคุณพระแม่คงคาหรือเทพเจ้าแห่งน้ำ อีกทั้งเป็นการแสดงความเคารพขอภัยที่ได้ลงอาบหรือปล่อยสิ่งปฏิกูลลงน้ำ ไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม หลังจากการลอยกระทงแล้วก็จะมีการเล่นรื่นเริงสนุกสนานอันเป็นธรรมเนียมในการสร้างความกลมเกลียวของคนในชุมชนอีกด้วย

สินค้า OTOP เขตองค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง

ที่	ชื่อกลุ่ม	ชื่อผลิตภัณฑ์	จำนวนสมาชิก	ชื่อหมู่บ้าน
๑	กลุ่มอาชีพสตรีสหกรณ์จิกเทิง	เสื่อพับจากต้นกก	๑๘	บ้านจิกเทิง
๒	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรแปรรูปอาหาร	น้ำพริกปลาร้าหรือแจ่วบอง	๑๐	บ้านสร้างคำ
๓	กลุ่มทอเสื่อเตยและฝื่อ	เสื่อพับจากเตยและฝื่อ	๑๓	บ้านเชียงแก้ว
๔	กลุ่มทอผ้ากาบบัว	ผ้าถุงมัดหมี่	๑๐	บ้านเชียงแก้ว
๕	กลุ่มผลิตน้ำยาล้างจาน	น้ำยาล้างจาน	๑๑	บ้านดอนแป้นลม
๖	กลุ่มทอเสื่อจากกกทอ	เสื่อพับเก็บลาย	๑๐	บ้านจิกกลุ่ม

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพและเป้าหมายการท่องเที่ยว

นโยบายด้านการท่องเที่ยว

ภาคการท่องเที่ยว การบริการ และการกีฬา

การพัฒนาการท่องเที่ยว

- (๑) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและเร่งรัดการปรับปรุงมาตรฐานในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และสุขอนามัยโดยคำนึงการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ
- (๒) พัฒนา บุธนะ และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน
- (๓) ยกระดับและรักษามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว
- (๔) ส่งเสริม สนับสนุนตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ ทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ
- (๕) ส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่า และมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว
- (๖) ผลักดันความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ
- (๗) พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์ เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวของไทยให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

เป้าหมายการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลจิกเทิง

๑. ร่วมกันฝันเพื่อปึกธงว่าเป้าหมายที่เราต้องการ ต้องการเห็นการท่องเที่ยวของเราเป็นอย่างไร
 - มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ
 - อยากให้ตำบลจิกเทิงเป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตรอย่างเต็มรูปแบบ
 - คนตำบลจิกเทิงมีแหล่งรายได้ทางการท่องเที่ยวเสริม
 - อยากให้นักท่องเที่ยวประทับใจในสินค้าและบริการของคนในชุมชน
 - อยากให้นักท่องเที่ยวเข้ามาทุกวัน การค้าขายจะได้ค้าขายได้ทุกวัน สินค้าที่ผลิตก็สามารถจำหน่ายได้
 - อยากให้คนในชุมชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ช่วยกันดูแลรักษา
 - อยากเห็นคนทั้งประเทศรู้จัก และจัดให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา
ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๑. <u>ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน</u> ๑.๑ การคมนาคมขรุขระ ไม่สะดวกต่อการคมนาคม ๑.๒ ขาดการบริการด้านสาธารณูปการไม่ทั่วถึง	๑.๑ สภาพถนนทรุดโทรมเนื่องจากภัยธรรมชาติของบางพื้นที่ในเขตตำบล
๒. <u>ปัญหาด้านแหล่งน้ำ</u> ๒.๑ ภาชนะเก็บน้ำมีไม่เพียงพอในฤดูแล้ง ๒.๒ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีไม่เพียงพอ	๒.๑ เกิดปัญหาเนื่องจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติเพื่อการเกษตรตื้นเขิน และมีน้อย และประสบปัญหาเกือบทุกหมู่บ้านของตำบล
๓. <u>ปัญหาด้านเศรษฐกิจ</u> ๓.๑ ราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำเมื่อเทียบกับต้นทุน ๓.๒ ปัญหาด้านรายได้ไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ๓.๓ ปัญหาด้านการตลาด ๓.๔ ประชาชนไม่ค่อยมีความรู้ด้านวิชาการในการผลิต ๓.๕ การส่งเสริมกลุ่มอาชีพมักประสบความล้มเหลว ๓.๖ งบประมาณบุคลากรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวมีน้อย	๓.๑ ประชาชนเกือบทุกครัวเรือนได้รับปัญหาเกือบทุกปี โดยเฉพาะผลผลิตจากการปลูกพืชสวนครัว เช่น ต้นหอม ถั่วพริกยาว แตงกวา ฯลฯ และถูกพ่อค้าคนกลางเอาเปรียบ ๓.๒ ประชาชนมีอาชีพด้านเกษตรกรรม ร้อยละ ๘๐ ซึ่งมีผลต่อการมีรายได้ ถ้าหากราคาพืชผลตกต่ำพลอยทำให้เกิดปัญหาด้านรายได้มากขึ้น ๓.๓ ตลาดและสถานที่รับซื้อสินค้าส่วนใหญ่แม่ค้า – พ่อค้า กดราคาสินค้าของเกษตรกร ๓.๔ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการอบรมเชิงวิชาการ ด้านวิชาการ ด้านเทคนิคต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ในการเพิ่มรายได้และผลผลิต ๓.๕ รัฐบาลอุดหนุนกองทุนต่าง ๆ ให้กลุ่มอาชีพ แต่ขาดการรับผิดชอบของกลุ่ม ๓.๖ มีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งแต่ไม่มีงบประมาณ บางแห่งมีเอกชนครอบครองและขาดการประชาสัมพันธ์ ๓.๗ สถานที่ท่องเที่ยวมีสภาพแวดล้อมไม่สวยงาม จึงไม่เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว
๔. <u>ปัญหาด้านสังคม</u> ๔.๑ การบริการด้านสาธารณูปการมีน้อย	๔.๑ สาธารณูปการมีน้อยเช่น สวนสาธารณะ สวนพักผ่อนมีน้อยมาก

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
<u>๕. ปัญหาด้านสาธารณสุขและอนามัย</u> ๕.๑ ปัญหาโรคระบาดและโรคติดต่อ	๕.๑ ในบางพื้นที่ประชาชนมีความเสี่ยงที่จะได้รับเชื้อหรือป่วยเป็นโรคมาลาเรีย ไข้เลือดออก ๕.๒ อุปกรณ์การป้องกันมีน้อย เช่นเครื่องพ่นหมอกควันมีเครื่องเดียว แต่ต้องดำเนินการทั้งตำบล
<u>๖. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u> ๖.๑ จิตสำนึกและการให้ความสำคัญทรัพยากรธรรมชาติ ๖.๒ ปัญหาดินเปรี้ยว เป็นกรด – ด่าง ๖.๓ ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย	๖.๑ ประชาชนบางส่วนยังขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะการบุกรุกถางป่า เพื่อทำการเกษตรโดยไม่คำนึงถึงธรรมชาติ
<u>๗. ปัญหาด้านการเมือง</u> ๗.๑ ประชาชนไม่ค่อยมีความรู้ ความเข้าใจเท่าที่ควร ๗.๒ ประชาชนให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมน้อย	a. ประชาชนบางส่วนยังไม่ค่อยมีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหาร กฎหมายระเบียบ เท่าที่ควร b. ประชาชนบางส่วนไม่ค่อยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินการ ประชาชนไม่ค่อยมีเวลาและขาดความเข้าใจที่ถูกต้องตามระบบประชาธิปไตย

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนา (SWOT)

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ระบบบริหาร - มีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสม สอดคล้องกับการกิจ - การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงาน - การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาล - มีการแบ่งงาน/มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ	๑. ระบบการบริหาร - กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา ทำให้ศึกษาไม่ทัน - พื้นที่รับผิดชอบมาก ไม่สามารถบริการการพัฒนาได้ทั่วถึง - ประชาชนบางส่วนยังขาดการมีส่วนร่วม
๒. ระบบข้อมูล - มีการจัดเก็บข้อมูลในการดำเนินการ	๒. ระบบข้อมูล - ขาดความรู้ความชำนาญในการจัดเก็บข้อมูล

๓. การเงิน/งบประมาณ - การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	๓. การเงิน/งบประมาณ - งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาในการขยายตัวจากชนบทเป็นเมือง
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๔. ศักยภาพของชุมชน - มีกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เช่น กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มอาชีพ	๔. ศักยภาพชุมชน - สถานที่และอาคารที่ทำการคับแคบไม่เพียงพอ - กลุ่มไม่เข้มแข็ง
๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มีแหล่งน้ำธรรมชาติสามารถใช้ประโยชน์ในการเกษตร - มีทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวมาก	๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบร่วมกัน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โอกาสการพัฒนาในอนาคต (Opportunity)

- นโยบายของรัฐบาล / จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล
- การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจพอเพียง
- การแก้ไขปัญหายากจน ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะเวลาการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน

ยุทธศาสตร์ในการพัฒนา

- ด้านการบริหารจัดการ ในด้านผู้นำและโครงสร้างองค์กร เพื่อให้การนำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติ ชุมชนควรจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของคนในชุมชน ในการขับเคลื่อนโครงการ เพื่อวางแผนและประสานงานติดต่อระหว่างชุมชน องค์กรบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้เพื่อให้ทุกกลุ่มได้เข้ามามีบทบาทและทำงานร่วมกันในการพัฒนาชุมชนของตนเอง คณะกรรมการชุดดังกล่าวควรจัดตั้งด้วยระบบโควตา กล่าวคือ ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนที่มีความเหมาะสมเข้ามาทำงาน คณะกรรมการหมู่บ้านประกอบด้วยฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้

ฝ่าย	หน้าที่และความรับผิดชอบ
๑. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และการตลาด	เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของประชาชนในชุมชน สื่อสารภายในชุมชน ดูแลด้านสื่อมวลชน สร้างกิจกรรม การตลาดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ติดต่อประสานงานกับ หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งรัฐและเอกชน
๒. ฝ่ายการเงินและบัญชี	จัดทำระบบการเงิน บัญชีรายรับ/รายจ่าย ดูแล ทรัพย์สินของคณะกรรมการ (ถ้ามี)
๓. ฝ่ายวิชาการ	ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมเรื่องราวต่าง ๆ ของชุมชน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลด้านการท่องเที่ยว เก็บรวบรวมไว้ อย่างเป็นระบบเพื่อให้มีการศึกษาและเผยแพร่ต่อไป
๔. ฝ่ายพัฒนาและควบคุมสินค้า	ออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยวให้ครบวงจร นำเสนอ เป็น Packages Tour ควบคุมรูปแบบการท่องเที่ยว และให้บริการนักท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและคงความ เป็นอัตลักษณ์ของชุมชนเอาไว้
๕. ฝ่ายดูแลสถานที่ บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและ ปรับปรุงภูมิทัศน์	บำรุงรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนเอาไว้ ปรับปรุงภูมิทัศน์ สร้าง ซ่อมแซม ปรับปรุงอาคาร สถานที่ ห้องน้ำ ถนน ระบบการบำบัดน้ำเสียและ ประสานขอรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก
๖. ฝ่ายสาธารณสุข	ให้ความรู้ด้านสุขศึกษา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ด้าน การประกอบอาหาร การสาธารณสุขทั่วไป ปรับปรุงหา ถึงใส่ขยะ รณรงค์ให้คนในชุมชนใส่ใจเรื่องความสะอาด
๗. ฝ่ายทะเบียน	พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการ ให้บริการในด้านต่าง ๆ ในชุมชน เช่น แหล่งท่องเที่ยว สถานประกอบการ และผู้ประกอบการ
๘. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	ดูแลความปลอดภัยในชุมชน เช่น การจัดเวรยาม การ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวบรวมข้อมูลและ พัฒนาระบบข้อมูลอย่างเป็นระบบ
๙. ฝ่ายพัฒนาสังคม	สร้างทัศนคติที่ดีของชุมชนและภาคีต่อการจัดการ ท่องเที่ยวระดับชุมชน ประสานความเข้าใจ การวางแผน และจัดทำโครงการพัฒนาชุมชน และขอความช่วยเหลือ จากหน่วยราชการ

บทที่ ๕

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว

การจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลจิกเทิงและร่วมเป็นเครือข่ายในการบริการนักท่องเที่ยว เสริมสร้างภาพลักษณ์การเป็นเจ้าบ้านที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ตลอดจนประชาชนต้องมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งตำบลจิกเทิงถือเป็นเมืองเกษตรกรรม มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีคุณภาพและสินค้าบริการทางการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้หลากหลาย ทำให้ตำบลจิกเทิงสามารถต่อยอดไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและเชื่อมั่นว่าพลังแห่งความร่วมมือของทุกภาคส่วนจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี

ปฏิทินการท่องเที่ยวของตำบลจิกเทิง

กิจกรรม	ระยะเวลา
๑. งานประเพณีลอยกระทง	พ.ย. ของทุกปี
๒. ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีเกษตร/จำหน่ายผลิตผลทางการเกษตร	ตลอดทั้งปี
๓. กิจกรรมงานประเพณีสงกรานต์	เม.ย. ของทุกปี
๔. กิจกรรมบุญบั้งไฟ	เม.ย. – พ.ค. ของทุกปี
๕. กิจกรรมแห่เทียนเข้าพรรษา	มิ.ย. – ก.ค. ของทุกปี
๖. โครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕	ตลอดทั้งปี
๗. กิจกรรมวันออกพรรษา	ต.ค. – พ.ย. ของทุกปี

ภาคผนวก

